

Temnița iubirii...

Florin-Cezar CĂLIN

Se-nfruptă sufletul din carnea ta,
Și se-ncălzește cu a ta suflare.
Iubirea-ți va fi chiar temnița mea,
În crunta, nemiloasa ei splendoare.

A te ruga înseamnă ați dori,
Să simți durerea, lacrima neștearsă.
Un munte de iubire de ar fi,
Tot ai mai vrea una nepământească.

În noaptea asta voi fi gazda ta,
Să-ți aud plânsul, văd obrazul ud.
Privirile-ți cunosc părerea mea,
Și părțile ascunse, trupul nud.

Mă vizitează zilnic Dumnezeu,
În temnița străină și uitată.
Nu pot să-i spun că eu am fost ateu,
Cu dragostea de el ... sacrificată.

M-ai învățat să îl iubesc oricum,
(așa cum face el, cu fiecare).
Să merg pe drumul dânsului, cel bun,
Și-ntotdeauna eu să am răbdare.

Mă năpădesc frumoase amintiri,
Când ne rugam stingheri dar împreună.
Și săgetau râvniile trăiri,
Când ne vedea ținându-ne de mână.

De-acum m-am împăcat cu soarta mea,
(voi sta umil în temița-ți mărunță).
Și-oi aștepta timid iubirea ta,
Cu toate că ea pare o-ncrezută.

Brăila, octombrie 2017